

ŐSZ

Milyen régen volt nyár,
tán' nem is emlékszem.
Tarka virágok közt
játszottunk a réten.

Ám, a nyár már elmúlt,
oda lett az álom.
Őszi lombok ringnak,
varjú áll az ágon.

Fekete tollával
elűzte a Nyarat,
így, csak a komor Ősz,
nekünk, csak ő maradt.

Csendes alkony után
gyorsan jön az este.
Ködös csillagfényel
álom-húrt keresve.

Álom húrját lelve,
csendesen pengette,
örök-tavas szívének
nyarát befejezte.

Búsan száll a madár,
búsan várja párja,
búsul velük az ősz,
rongyos a kabátja.

Rongyos kabátujját
átfűjják a szelek,
szomorú és hűvös.
Hűvös-ősz a neved.